

KOMMUNISTISK POLITIK

Bruxelles, EU-topmødet 14.12.01

Nytårsbudskab

*Og aldrig skal kaoset
knægte vor jord,
hvis din hånd vil gribe
om rat og om ror.*

Oskar Hansen

Nr. 26

5. årg.

2001

**22. december -
4. Januar**

TEMA: TERRORKRIG 2 - ISRAEL MOD PALÆSTINA

De multinationale scorer velfærd s. 2 ● Stop krigen: Afghanistan og Mellemøsten s. 3 ●
Læken: Superstat-Supermagt s. 4 ● Terrorlov indfører politistat s. 6 ●
Diskrimination via lov s. 7 ● Knuder i offentlige OK-forhandlinger s. 8 ●
Selvstændighedens vinde s. 10 ● Mumia s. 11 ● Privatiseringens tid s. 11 ●
2001 - Året der gik s. 12 ● Samtale med Dorte Grenaa s. 14 ● Bin Laden tape s. 16 ●
Israelsk spionring s. 17 ● Vil verden tolerere folkemord? s. 18 ●
En trussel mod verdensfreden s. 20 ● Det danske topmødebidrag s. 21 ●
Debat s. 22 ● Fagbevægelsens milepæl s. 24

Støttepris 10 kr.

De multinationale scorer velfærden

KOMMUNISTISK POLITIK

Masse af multinationale selskaber – og en hel del danske monopoler med udenlandske filialer – er så heldigt stillede, at de ikke behøver at betale skat i Danmark. De økonomiske vismænd har regnet ud, at det danske samfund går glip af et sted mellem 7 og 14 milliarder årligt, fordi de får lov til at udnytte en velafstemt skattefidus. Den virker sådan: De multinationale fjerner beskatningsgrundlaget, f.eks. ved at betale kunstigt høje priser til moderselskabet for de produkter, der sælges i Danmark. Dermed flyttes overskuddet ud af landet og der skal ikke betales skat af den fortjeneste, der reelt skabes i Danmark. Salget af deres mærkevarer går strygende – skatte- og smertefrit.

Blandt de godt 300 skattefri selskaber finder man navne som Yahoo, Whirlpool Nordic, Viasat, Unilever, TVDanmark, Tele2, Statoil, Siemens, Mitsubishi, McDonalds, Manpower, Kraftfoods, Kodak, Fiat, Coca-cola, Blockbuster og mange flere. Og varer som Kellogs Cornflakes, OMA margarine, deodoranter som Axe og Dove, Elida Shampoo, Premier Is, Carte d'ors, benzin fra Shell, Q8, Statoil, burgere fra McDonalds, Karat kaffe eller Fiat-biler. En meget stor del af det, danskerne fylder i indkøbskurven i supermarkedet, eller i tanken på bilen – men også hårde hvidevarer eller biler: Ingen beskatning.

Samtidig hentede udenlandske olieselskaber næsten 7 mia. kr. op i superprofitter fra Nordsøolien, som også gik ud af landet. En rapport fra den tidligere regerings kulbrinteudvalg i efteråret fastslog, at en mere reel beskatning af udvinningen af Nordsøolien ville give over 5 mia. mere årligt i skatteindtægter. Penge som i dag går til selskaberne Shell, Texaco og A.P. Møller OVENI deres normalprofit.

Alene på disse to skattesnyderkonti går samfundet altså glip af op mod 20 milliarder kroner årligt.

Allerede under Nyrup-regeringen blev der stort set indført fuldt skattestop – for de multinationale og monopolerne. Fogh Rasmussen og hans hold af tidligere ISS-bestyrelsesfolk som indenrigsminister Thor Petersen vil gøre det endnu bedre. Nu har Danmark nemlig fået en 'erhvervsvenlig' regering. Og man er straks gået i gang med at regne ud, hvordan man kan overføre flere midler fra statsbudgettet og

fra arbejderne og det store flertal til aktionærprofitter. De første resultater af anstrengelserne vil foreligge i den nye finanslov, som regeringen fremlægger for folketinget i januar måned.

En forsmag på hvad der kommer kunne man se i forslaget om kommunal forsikring til behandling på privathospitaler – en ordning, som ville udbygge uligheden i sundhedsvæsenet, undergrave den offentlige hospitalssektor yderligere, og forære ISS og andre private hospitalsentreprenører samt forsikringselskaberne nye milliarder i profit. Man ser den også på den stærke gavmildhed på rustningsbudgetterne. Udgifterne til de omfattende danske militæroperationer i udlandet har for længst sprængt alle rammer – og nu har regeringen og folketinget besluttet at sende yderligere 400 mand i krig i Afghanistan. PET, FET og politiet forgyldes. Våben- og sikkerhedsindustrien og alle de andre virksomheder på kontrakt med militær og ordensmagt skal stortrives i de kommende år.

Regeringen vil gerne gøre noget for at 'bevare velfærden' hed der i valgkampen. For samme velfærd er truet, siger den: af en såkaldt ældrebombe af nye folkepensionister, af arbejdsløse og bistandsmodtagere. Af syge, der skal have hospitalshjælp, af ældre, der skal have hjemmehjælp, af børn, der skal have skolegang og unge, der skal have uddannelse. Og af flygtninge og indvandrere.

Det er beskidt: For truslen mod 'velfærden' kommer ikke fra de mennesker, der har betalt stadig flere skattekrone til det såkaldte velfærdssamfund. Den kommer ikke fra borgerne, selvom det daglige mediebombardement fortæller det.

Den kommer ét bestemt sted fra, fra ét eneste sted: fra de multinationale og monopolerne. **Det er dem, der scorer velfærden.** Og de hjælpes dertil af såvel den ny Rasmussen-regering som af den gamle. De hjælpes af EU, af USA's og NATOs krige - også gigantiske velfærdsrøvere.

Af hele det kapitalistiske og imperialistiske system, som har velfærdsplyndring af de mange indbygget – og stortrivsel for nogle få.

Redaktionen 17. december 2001

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
oktober@post8.tele.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis
KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
**APK's Homepage/
Netavisen:**
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 150 kr.
År (26 nr.) 275 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
—
Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 14. december 2001

Krig mod Afghanistan – og hele Mellemøsten

Karakteren af den 'terrorkrig', USA og dens krigskoalition med Danmark som aktiv deltager, bliver stadig klarere. Det er en reel krig, og det bliver en langvarig krig, men den handler ikke om terrorbekæmpelse. Det er en krig mod Afghanistan – og mod hele Mellemøsten.

Den endeløse jagt på Osama bin Laden og Al Qaeda er mest et påskud for en krig, der skal sikre amerikansk militær og politisk globalt herredømme langt ind i det 21. århundrede. Den skal sikre USA med de fattige oliereserver et solidt greb om Mellemøstens og Kaukasus' enorme olierigdomme. Dens militære kontrol skal udstrække sig over hele dette område, indbefattet Centralasien, hvor den amerikanske troppestedeværelse hidtil har været svag. Og den skal gælde hele verdensrummet med gennemførelsen af missilskjoldsprojektet, det ny stjernekrigsprojekt, som skal sikre supermagten militærstrategisk overlegenhed over for alle mulige og tænkbare konkurrenter. At USA nu officielt har meddelt, at det trækker sig fra ABM-traktaten fra 1972 om et halvt år er den endelige bekræftelse på satsningen på stjernekrigsprojektet. Gennem krig og oprustning søger USA en udvej af den krise, som har ramt imperialismens førsteland og kapitalismens og markedsøkonomiens succespropagandahistorie nr. 1.

Krigen i Afghanistan er tilsyneladende inde i en afsluttende fase – og krigsekspllosionerne på vej mod andre fokus. To større krige er i gang lige nu – i Afghanistan og den israelsk-amerikanske krig mod palæstinenserne. Og flere er på vej.

Krig 1: Afghanistan

Verdens fattigste muslimske land er efter 2 ½ måneds krigsførelse sønderbombet som aldrig før. USA betegner krigen som en kolossal militær succes. Det har været en demonstration af supermagts i forvejen indiskutable

militære overlegenhed – højteknologiens sejr over lavteknologien! Det har hele vejen igennem været en forbryderisk krig – illegitim og i strid med folkeretten. Alene antallet af civile dræbte direkte ved de amerikanske bombardementer – som hævdes kun at have ramt militære mål – er ved forsigtige beregninger anslået til at udgøre omkring 4000 mennesker, flere end der omkom i World Trade Center. Dertil kommer tusinder af andre civile ofre for krigshandlingerne, og titusinder for sult og sygdomme, hele den humanitære katastrofe, der er eksploderet i Afghanistan som følge af krigen og forhindringen af nødhjælp i at komme frem. Til det skal lægges ikke

KOMMENTAR

bare afghanske og arabiske soldater, der er dræbt i kamphandlinger – men tusinder der er blevet massakreret efter tilfangetagelse i en lang serie af krigsforbrydelser. Princippet har været ikke at tage fanger – og slå de fleste af dem ihjel, man har taget. USA's og krigskoalitionens militære sejr ser ud til at være så massiv, at Taliban-styrkerne og Al Qaeda ikke er i stand til at gennemføre den guerillakrig, de proklamerede. Fra den 22. december vil den amerikansk lydregering under Karzai være på plads i Kabul, en såkaldt FN-styrke på 5000 mand under britisk ledelse på vej – og den afghanske befolkning overladt til krigsherrenes og klanhøvdingenes terror og vilkårlighed.

Bag kulisserne er olieaftalerne og de andre politiske og økonomiske aftaler til USA's og imperialismens fordel også kommet på plads. Fremtiden for det afghanske folk tegner alt andet end lys.

Krig nr. 2: Israel/USA versus Palæstina

Den israelske regering har fulgt sin krigserklæring mod palæstinenserne fra begyndelsen af december op med en afbrydelse af kontakterne til Arafat og de palæstinensiske myndigheder i et forsøg på at gennemføre deres del-og-hersk-politik. Arafat - den demokratisk, lovligt valgte og internationalt anerkendte 'præsident' for den palæstinensiske nation - er blevet 'irrelevant', siger Israel.

Med massive militæraktioner mod det palæstinensiske selvstyre, smadringen af den palæstinensiske infrastruktur, dødspatroljer mod militante kræfter og terror mod hele den palæstinensiske befolkning har Israel understøttet, at det aldrig vil acceptere en levedygtig palæstinensisk stat eller opgive sin illegale bo- og besættelsespolitik. Det sker med utilsløret støtte fra USA og accept fra den 'moralske supermagt' EU.

Men uanset hvor håbløs situationen umiddelbart ser ud for palæstinenserne, så er det dem, der i sidste ende vil sejre. Et undertrykt folk har altid ret - og undertrykkerstaten Israel slås for en uretfærdig og illegitim sag, imod al international lov. Såfremt palæstinenserne fastholder og udvikler deres enhed og forhindrer gennemførelsen af del-og-hersk-politikken er Israels nederlag garanteret.

Krig 3, 4, 5 . . .

Navnene er ved at være på plads: Irak, Somalia, Yemen, Sudan . . .

Laeken-topmødet:

Superstat og supermagt

Der stod SUPERSTAT skrevet hen over det hele på EU-topmødet i Laeken. Føderation med flammeskrift. Laeken-erklæringen 'Den europæiske Unions fremtid' er et mesterstykke af savlende unionsretorik. Sådan skal f.eks. den aktive imperialistiske supermagt EU, samlingen af de gamle europæiske kolonimagter Frankrig, Tyskland, England med hele påhænet, sælges:

"Nu, hvor den kolde krig er forbi, og vi lever i en globaliseret og fragmenteret verden, er det på tide, at Europa påtager sig sit ansvar for styringen af globaliseringen. Den rolle, som det skal spille, er den rolle, der tilkommer en magt, som resolut bekæmper alle former for vold, terror og fanatisme, og som heller ikke lukker øjnene for den oprørende uretfærdighed i verden. Kort sagt en magt, der vil ændre balancen i verden, så den ikke kun er til fordel for de rige, men også de fattigste lande. En magt, der efter etiske principper vil sætte rammer for globaliseringen, dvs. forankre den i solidaritet og bæredygtig udvikling "

En moralsk og etisk verdensmagt, drevet af ædle demokratiske mål for at bringe lys og civilisation og social retfærdighed til resten af verden.

Det er ganske enkelt stinkende. De mere end hundredtusinde demonstranter i gaderne, der protesterede EU's skævfordeling af velstanden, EU-hær og Afghanistankrig, imperialistisk globalisering og social uretfærdighed i

I euroland ad bagdøren

Butikker i grænseområdet og steder med stor turisme siger ja tak til euroen og sedler, når de dukker op fra bankhvelvingernes dyb den 1. januar i de 12 EURO-lande.

Op mod 75 procent af butikkerne i Danmark vil tage mod euroen som betalingsmiddel på linje med kroner - men kun hver tiende vil skilte med både kroner og euro. Det viser en undersøgelse, som Dansk Handel og Service har foretaget.

120.000 deltog i den største faglige demonstration mod Unionen nogensinde i Bruxelles torsdag den 14. december: STOP KRIGEN!

EU's navn, tror ikke på de kønne ord, men dømmer EU på de mindre kønne gerninger.

Tilhængerne af Europas Forenede Stater fik hvad de kom efter: En topmødeerklæring, der udpeger vejen til den kommende unionsforfatning gennem de næste tre år, og nedsættelsen af

et forfatningskonvent under ledelse af flommeeuroæren og superføderalisten Giscard d'Estaing (efter korridoraf-tale mellem Tyskland og Frankrig), som skal fremlægge et forslag til 'unionens fremtid' som resultat af konventets arbejde i de kommende år.

Superstaten med fælles forfatning

Schengen og EU-modstanden: Udvist fra 14 lande

Konsekvenserne af Schengen-aftalen kan blive dramatiske., ikke mindst når det lægges sammen med EU's ny fælles 'antiterrorlove'. Disse sigter - når al fernis om 'terrorbekæmpelse' skræbes fra på at knægte den politiske protest, der viser sig på gaderne og bekæmpe de folkelige bevægelser - som anti-EU-bevægelsen og antiglobaliseringsbevægelsen - og militante arbejdskampe.

Hvor langt ude det allerede er, fremgår af følgende:

Svenskeren Per Johansson blev tre dage før topmødet i Laeken arresteret af belgisk politi for at have hjulpet nogle venner med at opsætte en anti-EU-plakat på et uautoriseret sted: nemlig en politistation. Plakaten var

en annonce for et møde.

Men konsekvenserne er vidtrækende: Per Johansson blev udvist i Belgien, der betragter uautoriseret plakatopsætning som en alvorlig lovovertrædelse - og han kan dermed ikke længere rejse i de 14 europæiske lande, der er deltagere i Schengen: Foruden Belgien EU-landene Tyskland, Østrig, Spanien, Frankrig, Grækenland, Italien, Luxembourg, Holland, Portugal, Finland samt Danmark. Desuden kan han ikke rejse i de to Schengenlande, der ikke er medlemmer af EU: Norge og Island.

Hans rejseforbud har ikke nogen afslutningsdato - er altså i princippet tidsubegrænset.

og med en egentlig regering og præsidet tog et kæmpespring fremad. Stort set alle andre elementer er på plads – indbefattet EU-hæren, politisamarbejdet og den fælles mønt, det indre marked og toldunionen med de politimæssigt og økonomisk befæstede ydre grænser.

Det var med andre ord Tysklands topmøde, hvilket alle iagttagere har konstateret. Det er den tyske plan for unionen, der for alvor er sat på skinner. Og begejstringen var stor i den tyske lejr:

- Vi ønskede, at konventet fik et maksimum-mandat, og det har det fået. Det er virkelig et historisk øjeblik på vejen imod en europæisk forfatning. Vi begyndte i Nice, nu har vi et konvent med et formandskab af klare integrationister. Dermed vil konventet få et visionært udgangspunkt, sagde den tyske udenrigsminister, superføderalist og svorne krigstilhænger Joschka Fischer, manden der for alvor satte den nuværende forfatnings- og superstatsmodel på dagsordenen. der

Fischers 'visionære udgangspunkt' er den hurtige opbygning af den kapitalistiske superstat og den imperialistiske supermagt EU.

Gerhard Schröder: *- Jeg foretrækker, at konventet leverer et udkast til en forfatningstraktat, som virkelig lever op til sit navn. Det er dog ikke sikkert, at der kommer et ideelt og færdigt resultat ud af konventet. Så jeg forudser, at det nok bliver nødvendigt for regeringskonferencen at "efter-idealiserer" konventets udkast.*

Tyskland og føderalisterne foretrækker ét enkelt udkast, de knap så superstatsivrige EU-tilhængere (som f.eks. danske Jens Peter Bonde) ser gerne to versioner: en slapper og en strammerudgave, som EU-borgerne skal tage stilling til. Disse sidste prøver imod al realitet at lade, som om der er flere veje for monopolernes EU andet en superstat og supermagt.

Det reelle valg er ENTEN/ELLER. Enten superstat og supermagt. Eller ikke: For Danmarks vedkommende at genvinde sin suverænitet og forlade foretagendet.

Konventet skal have afsluttet sit arbejde i juni 2003 – regeringskonferencen i 2004 skal derpå træffe de endelige beslutninger.

Studerende i topmøde-demonstration

Fredag d. 14/12 mødtes tusindvis af europæiske studerende i Belgiens hovedstad Bruxelles. De demonstrerede side om side med krigsmodstandere, miljøaktivister og globaliseringsmodstandere. Omkring 25 – 30.000 mennesker deltog i demonstrationen.

De studerendes krav var blandt andet, at EU skal stoppe udliciteringerne af uddannelsessystemet. Konkret er de tyske universiteter udsat for privatiseringer, og der er i øjeblikket strejker og blokader på mange af dem.

Ud over privatisering var teamet for demonstrationen den stigende markedsgørelse af uddannelsessystemet, altså at skoler og institutioner

betragtes som firmaer (læs: pølsefabrikker).

*Den overordnede parole var: **Education is not for sale – people not profit.***

Godt 130 danskere deltog i demonstrationen, og de var blevet transporteret derned af Pædagogstuderendes Landsorganisation, der arrangerede busser fra Danmark.

Under demonstrationen var politiet næsten ikke synligt, hvilket var meget usædvanligt i forhold til andre topmøder. Det gjorde, at der var en god stemning til demonstrationen. Det kom dog til episoder efter afslutningen.

SF bliver unionstilhængerparti

Socialistisk Folkeparti vil repræsentere EU-modstanderne i det nye forfatningskonvent med den ene af de to pladser, Danmark har – og som statsminister Fogh Rasmussen har været så venlig at overdrage til et af folketingets EU-kritiske partier.

Samtidig har partiformand Holger K. Nielsen meddelt, at SF aldeles ikke er et Nej-parti, men et parti, som er for Den europæiske Union og det meste af dens væsen.

Deri har han opbakning fra hovedparten af partiets 40 mand store hovedbestyrelse.

- Befolkningen har en opfattelse af, at vi er et modstanderparti. Det vil være klogt, hvis man på næste landsmøde laver en kort politisk erklæring om,

at vi er et entydigt tilhængerparti, siger den tidligere SFU-formand Pia Olsen.

Hvordan befolkningen så har fået denne fejlagtige holdning, er et helt andet spørgsmål. Det kunne unægtelig være nyttigt med en præcisering af partiets politik i en erklæring. F.eks. noget i retning af **'SF støtter monopolernes EU og det udvikling til en føderation og imperialistisk supermagt - på et socialt og moralsk forsvarligt grundlag'**.

Et andet unionstilhængerparti – Dansk Folkeparti – som også har scoret store stemmegevinster på at lade som om, det var et modstanderparti, kræver nu pladsen i forfatningskonventet for sig selv. Også tilhængerpartiet Kristeligt Folkeparti er bragt i forslag.

Terrorlov indfører politistat

VK-regeringens fremsatte terrorlovpakke er et gigant angreb på hidtidige demokratiske rettigheder. Regeringen har ladet hånt om alle indsigelser og protester og blot opjusteret den tidligere socialdemokratiske regerings forslag til EU-topmødets beslutninger. Det er politistatsmetoder, der ikke er set siden nazismen i 30'erne.

”Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige”

Sådan lyder den officielle overskrift på justitsminister Lene Espersens og VK-regeringens fremsatte lovforslag til terrorlovpakken den 13. december. En mere passende overskrift ville have været ”Afskrift af EU-diktat om terrorlov efter afskrift af diktat fra USA om terrorlov til bevarelse af Imperialismens Ny Verdensorden”.

Hovedformålet med loven er *ikke* at få et lovgrundlag til at retsforfølge terrorisme. Forbrydelser som mord, drab, vold mod andre og økonomisk kriminalitet er behandlet, som enhver ved, i den danske straffelov. Hovedformålet i terrorloven er derimod at kriminalisere almindelig politisk virksomhed og til

den brug gennemføre alvorlige indskrænkninger af de hidtidige demokratiske rettigheder, af retssikkerheden og borgernes rettigheder.

◆ Terrorismen straffes med op til livsvarigt fængsel. Lovforslagets definition (§114) af terrorisme spænder fra mord, opskræmning af befolkning, forstyrrelse af trafiksikkerheden til påførelse af alvorlige økonomiske tab. Hvem der er terrorister og en trussel for statens og befolkningens sikkerhed, bestemmes udelukkende af magthaverne og regeringen selv. USA og EU opererer allerede med lister over påståede terrororganisationer og personer, uden nogen som helst form for bevisførelse. Den danske regering har ukritisk overtaget disse og kan tilføje sine egne mistænkte efter forgodtbefindende. Alene trussel om at begå, hvad loven kalder terrorisme, kan straffes med op til livsvarigt fængsel (§114, stk.3).

◆ Direkte eller indirekte økonomisk støtte, indsamlinger, bidrag eller lignende til en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger omfattet af § 114, straffes med op til 10 års fængsel. Vi har allerede set Operation Dagsværk og Internationalt Forum være i søgelyset for at støtte skoler i Chiapas og biblioteker i Palæstina.

◆ Medlemskab af en gruppe eller blot ”medvirken til tilskyndelse, råd eller dåd”, der af regeringen erklæres at ville udføre terroristiske handlinger, kan straffes med op til 6 års fængsel. Og i § 114 c hedder det : ”Den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 114-114 b, deltager i eller yder væsentlig økonomisk støtte eller anden væsentlig støtte til korps, gruppe eller sammenslutning, der har til hensigt ved magt-anvendelse at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, straffes med fængsel indtil 6 år.”

Hvor alvorligt loven skal forstås, ses blandt andet af, hvordan EU-topmødet roses for et i øvrigt juridisk ugyldigt tillægsnotat til EU's terrorlov, der nævner to undtagelser for terrorismestemplet. EU udsteder politisk amnesti til de modstandsfolk, der bekæmpede nazismen under 2. verdenskrig (som om historien ikke havde afgjort det). Og EU fastslår, at det ikke er kriminelt at være medlem eller yde økonomisk støtte til en fagforening. Tilbage står altså faglig virksomhed, strejker og blokader, opfordring eller deltagelse i EU-modstand, solidaritetsbevægelser, anti-krigsbevægelse og politiske partier og grupper, der kriminaliseres. Almindelige demokratiske rettigheder som ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, organisationsfrihed vil med loven i hånd blive sat ud af kraft.

Øget overvågning, mindre retssikkerhed

◆ Lovforslaget indebærer, at politiet og efterretningstjenesterne får fuld adgang til al elektronisk kommunikation. De private telenet-firmaer pålægges at gemme al registrering og data om alle i et år til brug for politiets efterforskning. Justitsministeriet fastsætter selv reglerne for den videre opbevaring af data samt reglerne for

Lovens terrordefinition

Den danske variant af EU's og USA's gummidefinition af terrorisme lyder således i lovforslaget :

»§ 114. For terrorisme straffes med fængsel indtil på livstid den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad, eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling, eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere af følgende handlinger, når handlingen i kraft af dens karakter

eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade:

Manddrab efter § 237.

Grov vold efter § 245 eller § 246.

Frihedsberøvelse efter § 261.

Forstyrrelse af trafiksikkerheden efter § 184, stk. 1, retsstridige forstyrrelser i driften af almindelige samfærdselsmidler m.v. efter § 193, stk. 1, eller groft hærværk efter § 291, stk. 2, hvis disse overtrædelser begås på en måde, der kan bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab.

Kapring af transportmidler efter § 183 a.«

O.S.V.

Diskrimination via lov

telenet-firmaernes samarbejde med politiet. Manglende samarbejde fra telenet-firmaer til politiets indgreb gøres kriminelt. Politiet og efterretningstjenesternes adgang til direkte aflæsning og tapning af bestemte personer og grupper elektroniske bevægelser og kommunikation fastsættes efter justitsministeriets skøn.

◆ Adgangen til dommerkendelser lempes, både når det gælder aflytning og elektronisk overvågning. Adgangen til at foretage ransagelser i folks hjem og opholdsteder uden deres vidende lettes. De kan gives for et ubegrænset antal gange og tidsrum, hvis politiet skønner det nødvendigt for deres efterforskning. Hvilket vil sige alene på påstået mistanke. Politiet kan træffe beslutning, om en persons eller gruppes økonomiske midler skal beslaglægges.

USA og EU står over loven

I terrorloven ligger en lang række paragrafer, der gør det lovligt at udlevere danske og udenlandske statsborgere til retsforfølgelse i såvel i EU som USA. Hidtil har udlevering ifølge dansk lovgivning ikke været gældende til lande med dødsstraf og alle uden retssikkerhed. Det ophæves nu. Dels i udspecificerede lovparagraffer under henvisning til fælles terrorlovgivning. Dels og ikke mindst i et slags juridisk æskesystem, der fastslår, at dansk lovgivning er underlagt beslutninger i EU's terrorlov (inkl. udleveringspligt og fælles arrestordre) og ikke mindst den af FN's sikkerhedsråd vedtagne terrorlov dikteret af USA. Med terrorloven kan en dansk eller udenlandsk statsborger i Danmark udleveres til USA's hemmelige militære terrordomstole, uden offentlighed, uden civile internationale retsregler til dødsstraf.

Regeringens lovforslag adskiller sig ikke grundlæggende fra den tidligere socialdemokratiske regerings forslag og forventes dermed at kunne hastebe-sluttes i Folketinget i løbet af januar. Regeringen har siddet alle de mange indsigelser fra juridiske eksperter, Advokatrådet, menneskerettigheds-grupper og andre fuldstændig overhørig og forsøger helt i lovens udemokratiske ånd at få kørt den igennem uden offentlig debat. Det er nu, protesterne for alvor må rejses. **Vito**

Erhvervslivets interesser er alfa og omega for den ny VK-regerings flygtninge- og indvandrerfjendske politik.

Racismen og fremmedhadet har fået yderligere vind i sejlene oven på terrorangrebet 11. september, USA's terror-krig mod Afghanistan og i Danmark det seneste folketingsvalg. Den ny VK-regering har - helt som lovet under valgkampen - lagt op til en række grove stramninger over for flygtninge og indvandrere såsom stramninger af retten til familiesammenføring, forringelse af mulighederne for at blive dansk statsborger, fjernelse af den lovpligtige ret til bistandshjælp, lavere takster for indvandrere og flygtninge, en specielt lav, såkaldt integrationsløn til flygtninge og indvandrere - med videre.

Langt hen ad vejen er der tale om en fortsættelse af den foregående regerings politik, selvom tonen og indholdet er blevet skærpet markant. Regeringen Fogh er kulsort og dybt fremmedfjendsk.

Stramning på stramning

Der er foreslået en stramning i retten til familiesammenføring, som vil gøre det nærmest umuligt for familie til indvandrere at få opholdstilladelse i Danmark. Vil du som indvandrer i Danmark gifte dig med en udenlandsk statsborger, så må du flytte ud af landet og slå dig ned i ægtefællens hjemland. Sagt med andre ord: Det nuværende retskrav på familiesammenføring skal totalt afskaffes, så antallet af familiesammenføringer bringes ned på et minimum.

Desuden skal den lovpligtige ret til bistandshjælp til flygtninge og indvandrere, der endnu ikke har fået tildelt dansk statsborgerskab, afskaffes. Fremover skal man have boet *syv år* i Danmark for at opnå hel eller delvis ret til en række sociale ydelser. Retten til at få kontanthjælp skal simpelthen "optjenes". Flygtninge og indvandrere skal overleve for en indtægt, som ligger

væsentligt under den nuværende bistandshjælp, så de piskes til at tage arbejde til enhver pris.

Hæren af løntrykkere og ekstrem billig arbejdskraft, det tredje eller grå arbejdsmarked, som Nyrop-regeringen har opbygget via tvangsaktivering til sulteløn og uden faglige rettigheder, skal udbygges yderligere gennem indførslen af en speciel lav løn til flygtninge og indvandrere. Udelukkende til glæde for arbejdsgiverne.

Det er alt sammen indgreb, som gennemføres for indvandrernes og flygtningenes egen skyld, lyder melodien. Stoppet for familiesammenføringer gennemføres for at styrke mulighederne for at sikre en ordentlig integration af de flygtninge og indvandrere.

At der reelt intet som helst konkret foretages for at styrke integrationen af indvandrere og flygtninge i det danske samfund, ud over måske at styrke danskundervisningen og undervisningen i danske forhold, viser kun hulheden i den foreslåede politik. Samtidig vil man fjerne kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning for indvandrere og flygtninge samt formodentlig fjerne den statslige støtte til kommuner, som alligevel tilbyder modersmålsundervisning. Et angreb, der ifølge eksperterne kun yderligere vil skade integrationsbestrebelse.

Mulighederne for overhovedet at få permanent opholdstilladelse i Danmark

Fortsættes på side 15

Knuder i OK-forhandlingerne for de offentlige

Tirsdag lød startskuddet for 825.000 offentligt ansattes OK-forhandlinger.

Det store slag ved forårets overenskomstfornyelser bliver det offentlige område, hvor 640.000 amts- og kommunalt ansatte samt 185.000 statsansatte er oppe imod fastlåste arbejdsgivere. Kommunernes Landsforening (KL), Amtrådsforeningen og Finansministeriet har allerede bundet sig til en økonomisk aftale, der betyder, at det samlede resultat ikke må overstige 2½ pct. Der er samtidig lagt op til, at den nuværende treårige overenskomst fortsætter med samme periode, hvilket kun udsætter muligheden for at indhente forbedringer frem til 2005.

De offentligt ansatte har i forvejen krav på to ekstra feriedage, der bringer dem op på siden af resten af arbejdsmarkedet. Feriedagene angives til en værdi af 0,8 pct., hvilket altså efterlader 1,7 pct. til øvrige krav.

De ansattes forhandlere møder op med to andre hovedkrav, der går ud på mere i løn og pension, hvilket ikke kan rummes inden for de resterende 1,7 pct. Forhandlerne har da også fra starten nægtet at acceptere arbejdsgivernes

snævre ramme.

Stor modstand mod Ny Løn

Ved overenskomstforhandlingerne i 1999 skabte indførelse af Ny Løn-systemet massiv modstand. Adskillige grupper – med sygeplejersker, lærere og jernbanearbejdere i spidsen – nedstemte resultatet, og Nyrup-regeringen greb ind og ophøjede forliget til

lov, hvilket forhindrede grupperne i at tage en konfrontation og prøve kræfter med arbejdsgiverne. Siden har Ny Løn været en konstant kilde til uro. Arbejdsgivernes hensigt med at bruge de lokale puljer som fedterøvstillæg har blandt andet betydet, at kun to tredjedele er forhandlet på plads.

I den nuværende overenskomst bliver 14 pct. af lønstigningen aftalt lokalt; men arbejdsgivernes krav til den kommende er, at denne pulje udvides til 50 pct., hvilket vil kaste benzin på bålet af de ansattes utilfredshed.

Da flere af de store grupper kræver, at Ny Løn afvikles og stoppes, er der således lagt op til en situation, hvor det kommende forlig meget let kan stem-

Strejkende pædagoger mod Ny Løn, Odense

mes ned med markante stemmetal.

Derfor har de amtslige og kommunale arbejdsgivere krævet en ny procedure for forhandlingerne, der i sig selv er en stor provokation.

Kræver enstemmighed

De offentlige arbejdsgivere fra amter og kommunerne har besluttet et hidtil uset krav til procedure for forhandlingerne. De har simpelthen nægtet at stå inden for en aftale, før end *samtlig* 65 faggrupper har tilsluttet sig resultatet. Kravet er et udtryk for en uhørt arrogance, der har til formål at lægge et kolossalt pres på den enkelte faggruppe. I betragtning af at det er en utopisk indstilling, at

Myten om det store fald

Statistikker kan misbruges til at give et forkert indtryk af virkeligheden - og bliver det, ikke mindst, når det drejer sig om opgørelsen af arbejdsløsheden. Ifølge de officielle tal er arbejdsløsheden for de unge 20-24-årige faldet kolossalt op gennem 90'erne, fra 13,4 pct. til 4,1 pct. Man kradser man lidt i den pæne overflade, viser det sig hurtigt, at der er tale om ren fup. Ikke om fakta. Arbejdsløsheden - herunder ungdomsarbejdsløsheden - er kun faldet beskedent trods økonomisk opsving.

Tælles de unge, der er i tvangsaktivering eller på kontanthjælp, med i statistikkerne, stiger antallet af unge arbejdsløse i alderen 20-24 år fra 11.000 til 28.000 eller 9,8 pct. Dertil kommer, at Danmark nu befinder sig i en økonomisk krise med bl.a. øget

ungdomsarbejdsløshed til følge.

At det kun er ganske få flere unge, der er kommet i arbejde i løbet af 90'erne, dokumenteres også af en alternativ måde at opgøre ungdomsarbejdsløsheden på. Når man opgør, hvor mange unge som i dag (2000) og de foregående år enten havde regulært lønnet job eller var under uddannelse, ser billedet anderledes ud.

Det drejer sig så om et beskedent fald fra 19 pct. til 15,8 pct. Altså: Allerede inden den økonomiske krise ramte Danmark, skrotdedes stort set lige så mange unge som i begyndelsen af 90'erne.

Regeringen Nyrups politik til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden har i bedste fald spillet fallit, men har nærmere bestået i at bekæmpe de unge

arbejdsløse - og den nye regering Rasmussen træder nu i den foregående regerings fodspor med nye angreb, såsom forslaget om at udvide halveringen af dagpenge for unge arbejdsløse til også at gælde de 25-29-årige, på trods af, at halveringen af dagpengene ikke har haft nogen effekt på antallet af unge arbejdsløse, men udelukkende har betydet en udhuling af deres økonomiske forhold.

Den førte politik går ifølge arbejdsforsker Jens Lind ud på økonomisk at tvinge de unge til at tage mod arbejde - uanset de løn- og arbejdsforhold, de bydes. Glemte er alt om de individuelle valgmuligheder, som regeringen Fogh snakker op og ned ad stolper om.

Også ungdommen skal udnyttes som løntrykkere og billig arbejdskraft.

Fra arbejdsplads og fagforening

samtlig 65 grupper accepterer resultatet – der altså ikke er et resultat – udtrykker arbejdsgivernes krav en konfrontationslinje, der sikrer Forligsinstitutionens inddragelse, inden arbejdsgiverne selv har taget stilling til resultatet:

- Vi vil først sige ja til forliget, når vi ved, om alle organisationer og deres medlemmer har sagt ja. Hvis en eller flere organisationer forkaster forliget, så må vi gå videre i Forligsinstitutionen, udtaler Ole Andersen, formand for KL's løn- og personaleudvalg.

Mere løn, mere pension

I tirsdags startede forhandlingerne for de ansatte i kommuner og amter, mens de statsansatte venter i kulissen. Hovedkravene for begge grupper er rimeligt identiske. Ud over de to ekstra feriedage, som de har krav på, møder forhandlerne op med krav om mere i lønningssposen samt en større pensionsindbetaling, der forsøges at løfte området op på de privatansattes:

- Vort sigtemål er, at der denne gang skal være så store generelle lønstigninger, at der er mulighed for en forbedring af reallønnen, sagde Poul Winckler, formand for KTO, på repræsentantskabsmødet i fredags.

LO sælger den danske aftalemodel

EU har gennem de sidste fem år krævet, at Danmark skulle indføre EU's arbejdstidsdirektiv. For snart to år siden aftalte LO og Dansk Arbejdsgiverforening at implementere direktivet i gældende overenskomster, hvilket bl.a. muliggjorde 48 timers arbejde om ugen.

I dette efterår har EU kundgjort, at det ikke er tilstrækkeligt, idet overenskomsterne kun gælder for 80-85 pct. af alle lønmodtagere. Derfor kræver EU, at direktivet gennemføres ved lov – i det mindste for de resterende lønmodtagere; hvilket sætter den danske aftalemodel ud af spil. Den danske aftalemodel, som byggede på, at det var arbejdsmarkedets parter, der suverænt aftalte forholdene på arbejdsmarkedet, eksempelvis arbejdstiden, har i mange år været under pres.

LO har nu givet deres accept af, at EU's direktiv gennemføres ved lov, hvilket SiD betragter som et svigt over

Det er betegnende, at Poul Winckler og Ole Andersen ligger inde med den samme socialdemokratiske partibog, der gør afstanden fra den ene side af bordet til den anden betydeligt mindre end den interessekonflikt, der gør sig gældende mellem ansatte og arbejdsgivere.

Det er ligeledes skræmmende for de ansatte, at det er Poul Winckler, der sidder som deres absolutte topforhandler, i betragtning af, at han ved sidste overenskomst betegnede de store grupper, der forkastede resultatet på grund af Ny Løn, som ”forkælede børn”, som han egenhændigt skulle sikre ikke fik mere i løn af den grund. Det lykkedes med den socialdemokratiske ledede regering mellemkomst.

Der er heller ikke udsigt til at de ansattes topforhandlere vil bringe krav til bordet, der kan spænde ben for VK-regeringens økonomiske politik, idet de siden regeringens offentliggørelse af deres politiske grundlag ikke har gjort mine til modstand.

Men det kan meget let være, at de har gjort regning uden vært. I den sidste ende har sygeplejerskerne, lærerne, jernbanearbejderne og andre af de 65 faggrupper også et ord at have skulle sagt.

-gri

Statslig a-kasse omdannes til kristelig a-kasse

Ifølge beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) skal regeringens plan om statslige tværfaglige a-kasser kun være af midlertidig karakter:

- Der er mennesker, som føler sig i klemme i det system vi har i dag, og derfor vil vi åbne mulighed for tværfaglige a-kasser. Når de er kommet op at køre, skal de overgå til medlemmerne, siger han.

Man må medgive ministeren, at folk er i klemme med det nuværende system. Dagpengeretten er forringet drastisk, rådighedsretten er skærpet voldsomt, og tvangsaktivering gør arbejdere til løntrykkere. Regeringens forslag løser ikke disse problemer, men vil tværtimod skabe flere.

Rådighedsretten overføres til de nye statslige – snart private a-kasser. Udgifterne til aktivering skal halveres, hvilket løses ved at internetbasere a-kasserne, hvorfor den arbejdsløse mister kontakten til sagsbehandlere og rådgivere.

Lov om deltid til januar

Venstres beskæftigelsesminister har travlt. Claus Hjort Frederiksen stiler efter at fremsætte et lovforslag om deltid allerede til januar.

Regeringen mener, at den enkelte lønmodtager og arbejdsgiver skal have ret til at aftale deltidsansættelse og –løn. Denne mulighed eksisterer i mange overenskomster i dag, men mange af dem rummer samtidig nogle barrierer, der står i vejen for regeringens ønske om fuld liberalisering på dette marked. En liberalisering vil betyde, at masser af fremtidige job kun vil kunne fås, såfremt den enkelte accepterer deltidsansættelse og derfor er tvunget til at have to, tre eller fire arbejdsgivere.

Derfor er regeringen så forhippet på at komme barriererne til livs.

Claus Hjort Frederiksen er bekendt med det problematiske i at gribe ind i allerede eksisterende overenskomster, hvorfor han har udtrykt ønske om fagbevægelsens inddragelse i den kommende lov.

-gri

Selvstændighedens vinde over Nordatlanten

Valget af Høgni Hoydal fra Det Republikanske Parti på Færøerne (Tjóðveldisflokkurin) og Kupaik Kleist fra venstrefløjsspartiet Inuit Ataqatigiit (IA) til folketinget afspejler den stærkt voksende uafhængighedsbevægelse i begge lande gennem de senere år.

Begge partier går ind for, at deres lande bliver selvstændige. For første gang er de egentlige uafhængighedspartier - og ikke broderpartier til danske partier, der smertefrit er gledet ind i den ene eller anden regeringsblok - blevet repræsenteret.

Tre af de fire nordatlantiske folketingsmedlemmer er gået sammen om at danne en nordatlantisk gruppe i folketinget, som vil samarbejde for at oplyse om situationen i de to lande og deres selvstændighedsbestrebelse. Høgni Hoydals parti er på sigt imod færøsk repræsentation i folketinget, men vil benytte den som en talerstol til at fremme forståelsen for de færøske uaf-

hængighedsønsker og påvirke overgangssituationen. Udover Hoydal og Kleist indgår også Lars Emil Johansen fra det grønlandske Siumut i den nordatlantiske folketingsgruppe.

Siumut vil have den nuværende hjemmestyreordning omformet til et egentligt grønlandsk selvstyre med stærkt udvidede kompetencer, men inden for 'rigsfællesskabet'.

Det fjerde nordatlantiske medlem, Lisbeth L. Petersen, formand for det færøske Sambandsparti, har indtaget rollen som støtteparti for Fogh og Co.

Den nordatlantiske gruppe markerede sig stærkt i folketingets åbningsdebat - og fik sat fokus på selvstændighedsbestrebelse. Både Kupaik Kleist og Høgni Hoydal afleverede både principielle og smukt afbalancerede debuttaler, der fik sat lys på den virkelige situation i de to nordatlantiske lande og deres forhold til Danmark. De søgte at afprøve Anders Foghs erklærede vilje i åbningstalen til at indgå i en reel dialog omkring uafhængighed på basis af princippet om, at der er tale om tre nationer og tre suveræne folk. Nyrup-regeringens brutale politik over for de færøske uafhængighedsbestrebelse har anspændt forholdet kraftigt.

Kupaik Kleist forlangte de hidtil

hemmeligholdte militæraftaler med USA fra 1968 overdraget til det grønlandske hjemmestyre. Og regeringen blev kraftigt kritiseret for sin i valgkampen erklærede støtte til det amerikanske missilskjoldsprojekt på Grønland, som hele den grønlandske befolkning vender sig imod. IA vender sig stærkt mod projektet - og mener, at det er nødvendigt at erklære *Arktis som en våbenfri zone*, samt at det får status som sådan under de Forenede Nationers myndighed.

Den tidligere regering havde den officielle politik, at man ville afvente en stillingtagen til missilskjoldsprojektet, til der fremkom en officielle amerikansk anmodning om inddragelse af grønlandske faciliteter (Thule), og ville føre drøftelser med den grønlandske ledelse. Den ny ser ud til bare at sige OK!

Den ny statsministers forklaringer virkede langt fra overbevisende. For hans regering har pantsat ikke blot de danske nationale interesser, men også de grønlandske i Washington og NATO.

Al indledende høflighed til trods: Kampen omkring øget selvstændighed og national uafhængighed vil blive stærkt skærpet i de kommende år, og Fogh-regeringen vil blive mødt med stærke udfordringer fra en frisk nordatlantisk vind.

Danmark deltager direkte i USA's krig

Regeringen og Folketinget har besluttet at sende 405 elitestyrker fra Jæger- og frømandskorpset, fly- og støttepersonel samt fire F16-kampfly og et Herkules-transportfly til deltagelse i USA's krig i Afghanistan.

Mandag skal der besluttes et større antal danske tropper til deltagelse i de såkaldte "fredsbevarende" besættelsesstyrker i Afghanistan.

Dermed bliver Danmark en direkte og aktivt part i USA's krig "*Operation Enduring Freedom*", som den fortsatte amerikanske krig mod Afghanistan nu kaldes.

Forsvarsministeriet oplyser, at de fire F16-kampfly ud over at deltage i direkte militæroperationer skal udføre overvågnings- og måludpegningssopgaver. De ca. 100 mand fra Jæger- og frømandskorpset skal sættes ind i den fortsatte jagt på Talibanstyrker i Afghanistan.

Korpsene har tidligere i al hemmelighed været sat ind i "operationer i verdens brændpunkter", som det hedder.

De øvrige 300 mand udgøres af fly- og støttepersonel, samt stabs- og forbindelsesofficerer.

Ifølge Forsvarsministeriets officielle tal vil den forventede udstationering i op til seks måneder koste de danske skatteydere omkring 200 millioner kr.

Venstres nye krigsminister Svend Aage Jensby oplyste torsdag, at forsvarsbudgettet allerede var overskredet med 500 millioner kr. på grund af den øgede optrapning af den danske deltagelse i internationale militære handlinger og krige. De øgede krigsbevilninger skal forhandles på plads med tilsvarende nedskæringer på finansloven.

Statsminister Fogh Rasmussen oplyste inden sin afrejse til EU-topmødet i Laeken, at regeringen planlægger

at sende en yderligere større styrke danske soldater af sted til Afghanistan. Denne beslutning vil blive taget mandag i Udenrigspolitisk nævn. Det sker efter weekendens møder i FN's sikkerhedsråd og en konference i London om sammensætningen af den britisk ledte såkaldte "fredsbevarende internationale styrke".

USA har forlangt en 1.000 mand stor dansk militærstyrke, hvilket forsvarsministeriet oplyser er svært at honorere med øjeblikkeligt varsel, samtidig med at den 1.100 mand store militærstyrke skal opretholdes på Balkan.

Tidligere danske bidrag til den amerikanske krigsførelse omfatter afløsningstropper til britiske og amerikanske tropper i Makedonien, stabsofficerer til kommandocentral i Florida samt afskibningen af korvetten Niels Juel til patruljering i Middelhavet.

Mumia sprænger dødslænkerne

USA's mest kendte politiske fange Mumia Abu-Jamal har fået sin dødsdom annulleret, efter at have tilbragt næsten 20 år på dødsgangen, uskyldig dømt for mordet på en politibetjent i Philadelphia i 1981.

Dommer William Yohn har annulleret den oprindelige strafudmåling, og dermed dødsdommen, og beordret at en ny domshøring skal finde sted inden for 180 dage med henblik på en ny strafudmåling. Sker det ikke, ændres dommen automatisk til livsvarigt fængsel. Yohn angav fejl ved den oprindelige rettergang som grund.

Kendelsen er imidlertid kun et skridt i den rigtige retning. Den er ikke retfærdighed for Mumia. Det er ikke nogen frifindelse, og Yohn afviste forsvarrets krav om en helt ny retssag på baggrund af de nye oplysninger om drabet på politimanden, som er fremkommet, da en Arnold Beverley i 1999 aflagde en beediget tilståelse om, at det var ham, der dræbte betjenten. Mumia risikerer tilmed igen at blive dødsdømt ved en ny strafudmåling.

En stor solidaritetsbevægelse er aktiv i USA og internationalt for den tidligere journalist og Sorte Panter, som fra sin fængselscelle udfolder en omfattende politisk skribentvirksomhed. Ændringen af dødsdommen skal tage dampen ud af denne bevægelse.

Mumia er i år blevet æresborger i byen Paris. Det er første gang siden 1971, den ære er overgået nogen. Sidste gang var det Pablo Picasso.

Vi har længe vidst, at PostDanmark skulle være klar til privatisering og fri konkurrence i 2003.

Længe har de forsøgt at overbevise os om, at vi vil få bedre forhold, inden den tid kommer, for derved at holde på de gode medarbejdere.

Man har hvert år siden 1998 udsendt spørgeskemaer om, hvad vi syntes om arbejdspladsen. Desværre er der så stor forskel på de enkelte afdelinger, at det hele er gået op i en diskussion om rengøring – med det resultat, at en lille del af dette nu også indgår i vores arbejde. For samme løn, naturligvis.

En del af Intern Transport på afdelingen er lagt over i vores hænder i natledet. Vi havde fået at vide, at det jo bare var at tage vognene med over til elevatoren, når vi alligevel stod med jakken på ved fyraften. Da dagen så kom, hvor det blev vores arbejde, og vi havde kørt vognene hen til elevatoren, fik vi pludselig at vide, at de tomme vogne også skulle stilles på plads. Dette var 2 minutter før fyraften, så vi blev lidt mugne, om man så må sige.

Dagen efter snakkede vi med vores tillidsmand, der lod til at være helt på arbejdsgiverens side, men han ville da gerne lige ordne en halv times ekstra akkord i tråd med vores krav (svarende til en halv timeløn uden nattillæg).

Efter nytår kommer turen til aftenholdet, har vi siden fået at vide.

I en tid, hvor der skal spares, har de nu fået den ide, at alle forskellige typer post (breve, blade, aviser) skal sorteres hver for sig. Hvilket medfører et molboagtigt arbejde, der ofte koster 6-8 mandtimer ekstra om dagen. Så myten om, at der tænkes mere rationelt under kapitalismen, er gjort godt og grundigt til skamme. Ud over en merudgift for PostDanmark giver det os mere stress i dagligdagen, fordi vi skal flyttes rundt i afde-

lingen hele natten.

Dog skal det siges, at efter arbejdslederne fik faste arbejdstider, og vi dermed har den samme på alle nattevagter, er der ting, der er blevet bedre. Vi slipper for "Blæksprutten"s evindelige stresserier efter 23.30. Nu har han nemlig fast aften, og sjovt nok glider posten ikke fuldt så nemt ud af huset, når han er på. Men ved udgangen af januar holder han op og skal begynde på Novo Nordisk. Under vores nuværende nat-leder kører det hele glat, og posten kommer stort set ud hver nat.

Hvad angår akkorden, viser det sig, at det er lige galt, om vi laver noget eller ej. Da vi for et år siden havde problemer med at holde akkorden, fik vi skideballe for det. I dag

høvler vi igennem som aldrig før og lander gerne 10 pct. over akkorden. Nu har ledelsen udtalt, at vi er nogle "dyre drenge" (på grund af den bonus, vi tjener på at knokle over 100 pct.). Vores reaktion er, at hvis de kommer direkte til os og siger dette, skal vi da hjertens gerne sætte vores arbejdstempo ned

til 100 pct. igen.

Om en måneds tid skal vi til at være selvstyrende. Det vil sige, at en del af det ansvar, som før lå hos vores arbejdsleder, nu lægges over på os. Naturligvis uden at vi får noget for det. I praksis er det allerede indført om søndagen, da alternativet ellers er, at vores arbejdsleder skal komme på arbejde 6 dage om ugen. Det lader ikke til, at vi kan få noget tid til lige at snakke sammen om, hvordan vi skal klare disse nye opgaver. De bliver bare lagt i vores hænder ved et pennestrøg. Jeg kan ellers levende forestille mig, at der f.eks. kunne blive bøvvl med afvikling af afspadsring og ferie.

Jo, det er en spændende tid, vi går i møde her under den nye regering!

